

REVOCA
LINIA

quia. quis digne exponere ualeat cotidiana p singlis pui
 dentia & sollicitudine omium eccliaz. Erga omi misericors. et
 omi fructu distent affectu offendicula qs patiebatur: & pau
 lus in infirmabat. Scandalizabat alius: & paulus n ure
 bat. Sed docendi enumerem studiu ac labore. sed & curaru
 uarietate & lenitate dicam: & iteru austeritate. aut ex utroq
 reper. mentu. ut neq multa exasperate exulceraret. neq ni
 mia benignitate resolveret. Leges dat seruis & dnis. pnci
 pib; & subiectis: uirib; & mulierib;. parentib; & liberis. nup
 ritib; & inuptis. continentib; & luxuriosis. sapientib; & in
 sapientib;: circuncisioni & prepucio: ecclie & secl. spu & car
 ni. Pro alijs quide letat & grat agit. alios u castigat & corri
 pit: alios gaudiu & coronam nominat. alios u stulticia notat:
 cu alijs quide currentib; bene currit: alios malecurrentes
 retinet & reuocat. Hunc separat de ecclia. ne recipit. & cari
 tate confirmat. ne luget aliq. ne letificat ex alijs. ne lacte po
 tat. ne mysteria reuelat. ne se deicit. & exquar humilib;: ne
 seculu igit humiles & exaltat. ne pponit s. in mansuetudinis:
 ne subib; & arroganti;: apostolice potestatis uirga munit.
 ne erigit adu sum erectos. ne efficit discipulis. tanqm si mi
 tra puenat paruulos suos. Ne aploz. e omium mimu. ne
 documenru sui pollicet. pei qui in se loquitur. xpc. Ne reuert
 i del derat & ee cu xpo: ne pmanere in carne pter eos qui in di
 gitu cessaru pbat. Non eni querit que sua sunt. sed querit q
 que sunt: eoz qs in xpo p euangliu genuit. Qd utaq singularit
 p hoi est: hui qui spu sibi: uolus uelunt: ut in omib;
 que sua sunt negligant & contempnant p utilitate eoz. Glar
 & paulus. sed in infirmitatib; & tribulationib; suis. & uelut
 u. retoto quoda mouli. mortificatione xpi adornat.

cū non sit impitius in scientia. tam p̄ speculū & in enig^{te} m̄
 dere se dicit. Confidit spū. & tam corpus affligit. uelut clau
 destinū adūsariū destruens. Quid nos edocens p̄ hec. q̄d eru
 diens? nisi nichil ex his que deosum sunt pretinere. neq̄ in
 flari p̄ scientiā. neq̄ carnē adūsus xp̄m erigere. **Quia** q̄
 ille p̄ om̄ibz. orat p̄ om̄ibz. zelat om̄i dei zelo. accendit p̄ om̄i
 bus. & inflāmat. p̄ his qui extra legē sunt. p̄ his qui in le
 ge sunt. Magister gentiū. iudeoz aduocat. p̄ qui. etiā au
 det aliq̄d ultra q̄m fas est. p̄ scrib. scilicet sedm̄ carnē. ut & ego
 audeam aliq̄d simile dicere. ultra mandatū dei. **Ha**
 pytinos suos n̄ sicut se. sed plus q̄m se diligit. Deniq̄ se etiā
 abiecto. illos p̄ se introduci orat ad xp̄m. **Singlarem** men
 tis magnificentiā. o celestem sp̄s calorē. imitatur. & in hoc
 xp̄m qui factus ē p̄ nob̄ maledictū. qui usū mactes nr̄as
 tulit. & languores nr̄os portauit. & elegit ut ita orem in cr̄
 p̄tate esse p̄ pietate. dum anathema a xp̄o patit. **om̄i** us
 nr̄i salui fiant. Et q̄d dicam p̄ singlā. **Quia** n̄ sibi. sed xp̄o.
 & p̄ dicatione uerbi mundū sibi crucifixe. & se mundo.
Om̄ia parua ducit & exigua p̄ desiderio xp̄i. etiā si ab iherosol
 in arcum usq̄ ad illiricū repleat euangeliū. etiā si in opad
 tū celum iapetus ascendat. etiā si in paradisu deducit. & il
 audiat uerba que n̄ liceat hominibz loqui. & in his om̄ibz
 n̄ est. nisi tantū in infirmitatibz suis. **Sed** & paulus
 siquē forte sunt similes ei in sp̄u. **Hos** ū uereoz. ne se in
 lud q̄d scriptū est. stulti quidē sum̄ principē. **thanas**
 gactores. poplos raciocinantes. ul̄ beatificantes. **yo**
 seditione. & semitas pedū eoz conturbantes. **Natās**
 quibz se quibz dicit. quia illi uolēs dominabunt eoz.
non in ostra. & pueri sensibz. qui fortassis ne panē o

aut est in eo salus est: si contempnam & directam in offus sui lineam
ita & his nris actibus in quacumque pars parte quacumque ex causa declinat
rit. siue id malicia. siue etiam impietas faciat. ultimum mali res est. Si uero
et alius proficit. non sibi soli. sed & ceteris secundum causa efficiet in terris. Igitur
in regia incedendum est: & neque his que a dextris sunt. neque illis que
a sinistris sunt incedendum: sicut & puerbialis ante sermo primo
nunt. Sufficiat ergo hec de utriusque nris & passionibus memorasse: &
quidem opus ad sui curam a bono pastore deponat. ab eo scilicet qui
secundum scripturam sententiam sciens scit animas pecorum suorum. & regit
gregem secundum uerbum dei & disciplinam pastorem. quam a uero
pastore omnium suscepimus christo: ipsam uero uerbi dei curam & doctri
ne rationem quomodo explicare ualeam. ut ultimum dicam quod primum
est & magni: quinquidem hodie ut uideo magistri sunt. & omnes
philosophantur. Quod ego satis miror. si omnes hijs quos uideo in ecclesia
ad faciendum sermonem in populo procedere. bene & recte norunt
dare conferens suis in tempore critica mensuram. & disponere ser
mones suos in iudicio: ac ueritatem dogmatum nostrorum consequenter
& rationabiliter explanare. quecumque de mundis uel de mundo
philosophari oportet. que de materia. que de anima. que
de mente. que de intellectualibus naturis. siue bonis siue contra
riis: & quod est maximum. & constringit & continet. ac componit un
uersa. de prudentia. & de singulis que uel contra rationem accede
re humanam uidelicet ut iuxta rationem uidentur. Sed & de primo
nostro statu. ac nouissima reformatione. de figuratiuibus. & ueri
tate. de utroque testamento. de aduentu christi primo. ac secundo. de in
natione eiusque passione. & resurrectione. atque ascensione
de tunc emisso. de iudicio. de retributione uel casti
Supra omnia uero & quod primum est. de beata & princip
nente ciuitate qualiter sentit.

substantiā ac personā sermone contracto. tanquā deorū multitudinē ut
tans. qui solas appellationes omnium putet. eum patrem & filium & spiritum
sanctum estimans nominari. ad sabellii impietatem ex huiusmodi confu
sione ac permutatione declinet. ut dum unum omnia nomina nominari pu
tat. nihil esse unum quicquid designet. quicquid designet esse quod est. cum in al
terutrum id quod est dicitur unum quicquid transfundit. ut certe quod absurdum est co
positum nobis sex diuisis introducere deus. secundum illas uulgi fabulas. quibus
ex diuisis formis unum animal adumbrat atque depingit. Neque rursum
intelligantur deī naturā secundum arrii uelamā. & uictrā iudicā paupera
et diuinitatis affluentiam concludentes. ut solo ingenito patri su
mam deitatis ascribant. uelut metuentes ne corruptio nobis deita
tis fieri uideatur. si deus pater sit ueri dei & equalis sibi filii per natu
ram neque tria deitatis in tria sibi inuicem contraria preferant & diuis
sa. ut per multa principia rursum ad paganorum errorem unde discessum
iuerat redire uideantur. neque inter substantialia aliena a se inuicem
& diuisa. has esse diuina deitatem secundum arriū. Oportet enim non tra
pitare se unum quicquid deferre deo patri. ut ei auferat hoc ipsum
quod pater est. Cui enim erit pater. si ab eo natura filii separatur. & cre
aturis reliquis societur. Non enim hoc esse filium. uel alienari a pa
tre uel commisceri. ac refundi in patre. Neque rursum tantum pitare
eque per se. ut neque ipsi seruetur esse quod filii est. Cui enim erit filius.
si non origo sua referatur ad patrem. ut sit ille qui genuit. & iste sit qui
ex illo peruentus. Origo enim patris est non exiguū aliquid. & indignū. sed
deitatis & bonitatis. Origo est. que in filio & spiritu sancto intelligitur &
uirtus. In illo uelut in filio & uerbo. in hoc uelut spiritu ab ipso per
uenit. necessarium est ut & unum deum secundum ueritatem substan
tiam & patrem ac filium & spiritum sanctum in sua quicquid substantia sub
stantia. Ac plus fortassis quam tempus sinebat pertraxerim.
quod in hoc sermone uel intellectum demonstrare ei qui uo
luerit. in hoc & peruenit sibi. qui totum hunc sermone